

गुरुगुरु

मिथ

प

ਪਰਖਾਅਪਰਿਪਰਕਰਤਾਜੀਨੂਪਜੇਦਰੁਪਾ
ਰੁਕਵੈਇ।।ਤੁਜਗਜਗਾਏਕੈਸਦਸਦਰੁਪੇ
ਕੈਜੀਤ੍ਰਿਹਚਲਕਰਤਾਸੈਇ।।ਤੁਆਪੇਰੁਪੇ
ਜੈਇਦਰੁਪੇਜੀਤੁਆਪੇਕਰਹੀਸੁਰੇਇ।।ਤੁਪ
ਆਪੇਫਿਸਟਿਸਰੁਪਪਾਇਜੀਤੁਆਪੇ
ਸਿਰਜਸਰੁਪੀਇ।।ਤੁਨਾਨਕਰਹੁਗਾਏਕਰੇ
ਕੈਜੀਜੈਸਰੁਪਸੈਕਾਜਦੁਇ।।ਪ॥੧॥ਆਸਾ
ਕਾਹੇਤੁਕਰਤਾਸਭਿਅਸੁਮੈਰੁਸਾਂਇ।।ਜੈਤੁ
ਰੁਪੇਸੈਭੀਕੀਜੀਜੈਤੁਦੇਹਿਸੈਭੀਰੁਪਾਇ।।੧੮
ਭੀ।।ਸਰੁਪੇਭੀਤੁਸਰੁਪੀਪਿਆਇਆ।।ਜਿਸੈਕੈ
ਪਾਕਰਹੀਤਿਨਾਮੁਰਤਾਪਾਦਿਅਗਾਗੁਰਮੁਖਿਲਾ

ms. A. 720

५३५

'ਸੇਧੰਨੁ ਸੇਧੰਨੁ ਜੀਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉਨੁ
 ਨਾਨਕ ਤੀਰੰਬ ਲਿਜਾ ਸੀ। ਤੇਰੀ ਕੁਛ
 ਤੇਰੀ ਕੁਛ ਤੇਰੀ ਕੁਛ ਜੀ ਹਰਿ ਕਰੇ, ਧਿਆਇ ਕੇ ਅੰਤਾ
 ਤੇਰੀ ਕੁਛ ਤੇਰੀ ਕੁਛ ਸਲਾਹਿ ਤੁਧ ਜੀ ਹਰਿ ਅੰਤਾ
 ਕਾ ਅੰਤਾ ਅੰਤਾ ਤੇਰੀ ਅੰਤਾ ਕੇਰੀ ਅੰਤਾ :
 ਕਰੀ ਹਰਿ ਪੁਆਜੀ ਤੁਧ ਤਾਪਹਿ ਜਾਪਹਿ ਬਿ
 ਅੰਤਾ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪਨਹਿ ਬਹੁ
 ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਨੁ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰੁ ਕਰਮ
 ਕਰੀ ਤਾ। ਸੇ ਕੁਛ ਤੇਰੇ ਕੁਛ ਨ ਕੁਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਜੇ ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੁਛ ਵੀਤਾ। ਹੋ। ਤੁਧਾ ਕੁਛ

ਗਾਇਨਿ ਤੁਪਨੈ ਮੰਗਈ ਆਮਨ ਮੰਗੀ ਸੁ
 ਰਗਮ ਛੁਪਾਇ ਆਲੋ ਗਾਇਨਿ ਤੁਪਨੈ
 ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਰੁ ਸਭ ਤੀਰਥ ਨਾਲੋ
 ਗਾਇਨਿ ਤੁਪਨੈ ਜੰਮ ਮਗ ਬਲ ਸੁਗਾਏ
 ਨਿਤੁਪਨੈ ਖਾਢੀ ਚਾਹੇ ਗਾਇਨਿ ਤੁਪਨੈ ਖੰ
 ਰੁ ਮੰਡਲ ਕਹਮੰਡੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਸਾਥੇ
 ਸੀਈ ਤੁਪਨੈ ਗਾਇਨੈ ਜੰਮ ਤੁਪਨੈ ਰੁਣੀ ਰਤੇ
 ਤੇਰੇ ਕੁਗਤਿ ਰਸਾਲੇ ਹਰਿ ਕੇ ਤੇ ਤੁਪਨੈ ਗਾਇਨੈ
 ਜੇ ਮੇਰੇ ਤੁਪਨੈ ਗਾਇਨੈ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਬੀਝੇ

ਸੇਈ ਸੁੰਦਰੀ ਸਹਾਸ ਬੁਝਾਈ ਬਸਾ ਚਾਖਿ
ਨਾਈ। ਤੇ ਕੀ ਸੁੰਦਰੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾ ਸੀਰ ਚਾ
ਜਿਸ ਰਚਈ। ਠੰਠੀ ਠੰਠੀ ਕੁਰੀ ਕਰੀ ਕਰੀ
ਸੇ ਨਸੀ ਮਾਇ ਮਾਜਿ ਨ ਉਪਾਈ। ਕਰੀ
ਕਰੀ ਏਥੇ ਕੀਤਾ ਮਾਪਣਾ ਜਿਹੁ ਤਿਸੁ
ਦੁਖੁ ਆਈ। ਜੇਤਿ ਸੁਰੁ ਦੇਸੇਈ ਕਰਮ
ਫਰੀ ਹੁਕਮੁ ਕਰਣਾ ਜਾਈ। ਸੇਧਾ ਤਿਸ
ਰਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਨਾਨਕ ਰਹੁ
ਜਾਈ।

ਬੀਅਲੋ॥੧॥ਮਨਏਕੁਚੇਤਸਿਸੁਕਮਨਾ॥ਹਠੀਬਿਸ
ਰਤਤੇਰੇਗੁਗਲਿਆ॥੧॥ਹਠੀ॥ਤਾਹਉਜਤੀਸਤੀ
ਨਤੀਪਾਨਿਆਮੁਰਖਮੁਗਪਾਜਨਮਕੁਇਆ॥
ਪੁਣਦਤਿਨਾਕਤਿਨਕੀਸਰਦੁਸਿਨਤੁਨਾਹੀਦੀਸਰੀ
ਆ॥੨॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ਭਈਪੁਪਤਿਮਨੁਖ
ਦੇਹੁਹੀਆ॥ਗੀਬਿਦਮਿਲਦੁਕੀਇਹੁਤੇਰੀਬਨੀਆ
ਅਦੁਰਕਾਜਿਤੇਕੇਕਿਤੈਨਕਾਮਾ॥ਮਿਲਿਸਾਪਸੰਗਤੀ
ਕੁਮਕੇਦਲਨਾਮੁ॥੧॥ਸਰੰਜਾਮਲਗੁਕੁਦੁਜਲਤਰ
ਨਕੋ॥ਜਨਮੁਬਿਰਥਜਾਤਰੀਗੀਆਇਆਕੋ॥੧॥
ਹਠੀ॥ਜਪੁਤਪਸੰਜਮਪਰਮਨਕੁਆਇਆ॥
ਸੇਦੁਸਾਪਨਜਾਨਿਆਹਠੀਗਾਇਆ॥ਕੁਹਨਨਾਕ
ਹਮਨੀਚਕਰੀਆ॥ਸਰਦੁਪਰੇਕੀਗਾਖਹੁਸਰਮਾ
॥੨॥੩॥

ਸਾਮਨ ਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਰੂਪ ਅਧਿਕਾਰਿ ਕੂਆ
ਅਧਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰੂਪ ਹੀ ਆਉਸਕੈ ਰੂਪ ਹੀ ਮਾ
ਹਿ ॥ ਰੂਪ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇ ਗਵੇਲ
ਦਿਯੋ ਜੀ ਮਿਲਿ ਦੁਨਿ ਆਸੰ ਜੰਗ ਮੇਲ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਰੂ
ਪ ਦੁਇ ਤਿਸੇ ਦੀ ਜਨ ਸਭੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੰਦਰੀ ਆਖਿ ਦੁ
ਖਾਇ ॥ ਜੀ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸ
ਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਰੂਪ ਆਪੇ ਕਰ ਜਾਤੇ ਗ
ਵੀ ਆਸ ਕਰੇਇ ॥ ਰੂਪ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰ ਨ ਕੋਇ ॥
੧ ॥ ਰੂਪ ਕੋ ਰੂਪ ਦੁਖ ਭਾਇ ਸੇਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਖ
ਪਗ ਦਰੇਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਉਤ੍ਰ ਸ
ਹਦਰ ਕੈ ਭੁਇਲੇ ਨਿਦਾਸਾ ਪਾਊ ਪਟ ਕਤਿ ਨ ਤੀਕੀ
ਆਪੰ ਕਜ ਮੰਗ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹੁ

2720

60

3

350